

عنوان مقاله:

بررسی تنوع ژنتیکی ارقام بومی یونجه از طریق برخی نشانگرهای پروتئینی

محل انتشار:

دوازدهمین کنگره ژنتیک ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مریم احمدی - دانشجوی سابق کارشناسی ارشد دانشگاه تبریز

مصطفی ولیزاده - استاد دانشگاه تبریز گروه به نژادی و بیوتکنولوژی

محمود تورچی - استاد دانشگاه تبریز گروه به نژادی و بیوتکنولوژی

محمد مقدم واحد - استاد دانشگاه تبریز گروه به نژادی و بیوتکنولوژی

خلاصه مقاله:

به منظور تنوع ژنتیکی ارقام بومی یونجه، هفت رقم بومی (همدانی، قره یونجه، یزدی، تازه کند دیم، شازند، عمو زین الدین و رهنانی) از طریق نشانگرهای آنزیمی در دانشگاه تبریز مورد مطالعه قرار گرفتند. تعداد 35 بوته از هر رقم در گلدانهای مجزا به صورت طرح کاملاً تصادفی، کشت شدند و مورد تجزیه آنزیمی قرار گرفتند. از نظر نشانگرهای آنزیمی، آنزیمهای GOT و روبیسکو هر کدام یک نوار تک شکل در همه ارقام نشان دادند و آنزیم استراز در دو ناحیه واجد نوارهای چند شکل بود. در کل، دو مکان ژنی آلوزیمی تشخیص داده شد. فراوانیهای آلی در دو مکان ژنی و متوسط هتروزیگوسی مشاهده شده در بین ارقام بومی تقریباً یکسان بود. با وجود این، رقم همدانی با میانگین 0/671 هتروزیگوسی بالاتر از سایر ارقام داشت. آزمون مقایسه ارقام یونجه به صورت دو به دو از طریق کای اسکور نشان داد که رقم همدانی و شازند با 5 جمعیت اختلاف معنی دار دارند.

کلمات کلیدی:

یونجه، تنوع ژنتیکی، نشانگرهای آنزیمی، آلوزیم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/226868>

